

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

2. De obligatione gravi, vel levi, quæ nascitur ex obligatione sive absoluta, sive conditionata.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

§. II. De obligatione gravi, vel levis, quae nascitur ex promissione sive absoluta, sive conditionata.

1. **V**otum absolutum est, quod obligationem parit ex nulla conditione pendente; v. g. *Voveo jejunium* Pura conditionatum est, quod eandem obligationem suscipit, cum ponitur conditio; v. g. *Voveo jejunium, si sanitatem obtinero*. Quod si rem promissam exequi voves, quasi in poenam delicti, vocabitur votum conditionatum poenale, v. g. *Voveo jejunium, si lusero*; & tunc profectò bonum negationis ludi tu potius intendis, quam bonitatem jejunij; nam jejunium assumis ut medium ad obtinendam, tanquam finem intentionis, ludi negationem. Advertendum tamen per diligentem est, illud (si) non esse semper signum voti conditionati, haec enim particula non raro aequivalet particulae (quando) & sic absolutum erit omnino votum, v. g. *Voveo elemosynam, si domum redibit meus Pater*, duplicem habet sensum: Primus sensus est: *Promitto elemosynam, quando redibit meus Pater, quando scilicet nummis non carebo*; & hoc modo est absolutum, & non conditionatum obligationem inducit, licet ejus executio usque ad Patris reditum suspendatur. Secundus sensus est: *Promitto elemosynam, sub ea conditione, quid à Deo reditum Patris obtineam*, & hoc modo votum erit conditionatum, nec obligationem nunc inducit, sed tunc quando Pater redibit.

2. Interdum autem negotij difficilis est ejusmodi discrimen agnoscere; sed illud explicaberis, tum ex ipso modo, seu verbis promissionis, tum ex affectu rei, quae promittitur, tum ex appetibilitate ejusdem rei promissae, quae voventem potuit allicere; Conditionalia enim v. g. solent ex affectu habendi, vel non habendi conditionem; Absoluta ex affectu rei, quae promittitur, v. g. *Voveo jejunium si convalesco*, ideo conditionatum regulariter est, quia hujusmodi votum solet emitti ex affectu conditionis habendae, idest sanitatis. Dico (regulariter) nam si infirmus ex amore jejunandi propter Deum, voveret se jejunaturum quando convalesceret, votum sic explicaretur: *Voveo jejunium pro eo tempore, quo convalesco*, & hoc pacto esset votum absolutum, quia affectus voventis ferretur in ipsum jejunium.

3. His positis, votum quodcumque de re gravi, sive absolutum, sive purum conditionale, sive poenale, graviter obligare nimis est manifestum, idque, ut probabilior sententia fert, ex sola virtute fidelitatis Deo debita, cui res promittitur. An verò votum de gravi re, leviter obligare possit ex mera intentione voventis, licet nonnulli refragentur, ut Sor. Val. Pont. apud Castro Pal. *mox* citandum: tamen probabilissimum est posse. Ita Sanch. Suar. apud Castro P. *3. tract. 15. d. 1. p. 11. n. 34.* quia ad promissionem obligantem requiritur, ut quis voluntarie sibi imponat obligationem: poterit igitur ut libet, imponere limitatam, leviter autem votum obligare, si levis sit res promissae, sicuti accidit in praecipis de rebus levibus, jam communis est, & tuta sententia. Ita Sor. Nav. Suar. Val. Sanch. alique apud eundem Castro *num. 6.*

4. Difficultas superest in decidendo molestissima. Unde nam levitas, vel gravitas materiae in votis, iuramentis, ut & in aliis praecipis mensuranda sit. Sed ego hac de re egisatis, superque in superioribus lib. 1. c. 1. §. 3. à num. 2.

Poenitere Voti facti.

5. Inquires, peccatne contra obligationem voti, quem voti facti poenitet, v. g. qui tristatur se emisisse votum Castitatis, Obedientiae, &c.

Respondeo, non esse saltem mortale, modò ex hac poenitentia nihil imminuat de Voto. Ratio est, quia ejusmodi dolor, inobservantia voti non est: sicuti non est inobservantia, seu, inobedientia praecipii, si sentias, doleasque te de praecipio Superioris gravari.

At estne veniale? Respondeo. Non esse. innuit Suarez de voto, lib. 3. c. 7. à n. 4. quia ex objecto is dolor nullam continet materiam; sicut enim potuisti non vovere sic potes nolle vovere. Etsi docet probabilius Castro Palau *1. 3. tract. 15. d. 1. p. 11. n. 3.* quia ejusmodi dolor saltem infirmat ex se ipsum, & executionem voti. Etsi igitur poteris sine culpa non vovere: at ex suppositione quod voveri, obligaris non ponere id, quod aliquarum retardare potest, quamvis re ipsa non retardet executionem ejus quod promissisti.

§. III. Quando nam votum obliget.

1. **C**ertum est primo, si voveas aliquid faciendum tempore determinato, v. g. anno sequenti, te antea non obligari, etiam si intenderis, non tamen promiseris, antea facere. Ratio est, quia non nisi pro anno sequenti urgeat obligatio. Quod si dubium sit, intenderisne solum an etiam promiseris, standum pro libertate, & judicandū, te nequaquam promississe, ita colligitur ex dictis lib. 1. c. 3. §. 7. v. *num. 1.* & docet Sanch. lib. 4. in dec. c. 1. n. 5.

2. Solum inquiri posset, An si praevideas, forte anno sequenti impedimentum, quod non posses totum adimplere, tenearis praevenire? Dico non teneri. Ita idem ib. cap. 4. n. 18. Suarez, 2. de rel. tr. 6. lib. 4. de Voto, c. 14. à num. 4. Bon. 1.1. d. 4. in 3. Dec. prae. quae. 2. part. 5. §. 1. n. 13. quia obligatio non potest nunc esse major, quam tu tibi imposuisti, imposuisti autem pro solo sequenti tempore, ut supponimus. At poterisne praevenire? Respondeo, si annus sequens fuit signatus, ne ultra differretur voti executio, licebit cum laude praevenire: quia in hoc casu obligat votum, etiam hoc anno, licet cum libertate, ut possit ad consequentem annum, sed non ultra, transferri. At si consequens annus decretus fuit ad suspendendam obligationem usque ad illum, veluti si annum illum elegisses in honorem talis anni, verbi gratia, Anni sancti, vel ex alia cuipiam tua intentione, praeveniri nequaquam licebit. Ratio est, quia tuum votum de praesenti anno fuit, sed signatè de sequenti. Simile quid evenit in voto conditionato, quod nec obligat, nec consequenter impleri potest ante positam conditionem. Excipe, nisi anticipes intentione commutandi votum in aequale, vel in melius, sicuti dicenda suo loco, melius enim est hodie hoc opus bonum, quam cras operari.

3. Si quis autem voverit elargiri elemosynam, v. g. vel jejunium in hoc mense, obligabitur praevenire, si praevidet in fine mensis impedimentum, Ita Sanch. ibid. Suarez, c. 12. n. 7. Bon. loc. cit. Laym. lib. 4. tr. 4. c. 3. n. 5. q. 5. quia in totam latitudinem mensis, licet cum libertate singulorum dierum, cadit obligatio; sicuti enim si praevideres die Dominico impedendum ab auditione Sacri, non resects audire die Sabbati; at si ipso die Dominico praevideres impedendum hora, v. g. decima octava Italica, resects antea, hora, v. g. decima quarta audire, quando nullum obstat impedimentum, ita in casu nostro.

4. Si voverit quis ad Sacerdotium promoveri anno 25. suae aetatis, docet Sanch. l. c. n. 23. non obligari praevenire susceptionem aliorum ordinum; potest enim eodem anno 25. ab Episcopo interfecta dispensante ordinari omnibus; quod si Episcopus noluerit, excusabitur vovens. Sed profectò tanto viro hac in re absolute non adhaereo. Qui enim vovit finem, vovit & media, saltem ordinaria: quare si hic sibi persuadet fore, ut Episcopus probabiliter dispenseret, probanda est sententia Sanchez; secus, pertinet ad voventem media necessaria apponere ad votum implendum pro suo tempore, quod in casu nostro non potest fieri, nisi mediis aliis ordinibus suo tempore susceperis.

5. Certum est secundò, si nullum determinaveris in voto tempus, te obligari illud exequi quamprimum sine notabili incommodo potes. Ita idem. Ratio est, quia, si sine determinatione temporis rem promissisti, sine dilatione saltem notabili, & more morali, & humano censuris velle rem solvere, dixi (sine notabili incommodo non